هو

قصیدۂ مبارکبادیہ بزبان فارسی

مع مادہ ہائے تاریخ

که در تهنیت قدوم میمنت لزوم هز رایل هائنس

پرنس البرٹ وکٹر دام شوکته

بحضور پرنور

سرکار مہاراجہ صاحب بہادر دام اقبالہ

خلف سید محمد حسن صاحب سول جج شہر ...

نذر نمود

در مطبع امیر الہند پریس ... باہتمام سید ... طبع شد

[illegible]

[illegible]

قصیدۂ تهنیّه بزبان فارسی

مع مادہ ہائے تاریخ

ہر دو سنہ بکرمی و عیسوی

معروضہ

دعاگوئے دولتِ ابد قرین سید محمد محسن

متخلص بہ متین

قصیدہ بہاریہ

مع مادہ تاریخ ہر دو سنہ رواں ہجری
عیسوی و تہنیت قدوم میمنت لزوم حضور
عاطفت ظہور شہنشاہزادہ والا گوہر حضرت ہز رائل
ہائنس پرنس البرٹ وکٹر زاد شوکتہ حضور پرنور
ہز ہائنس فرزند خاص دولت انگلشیہ منصور زمان
امیر الامرا مہاراجہ دھراج راجیشر شری مہاراجا
راجگان راجندر سنگھ صاحب مہندر
بہادر دام حشمتہ

ھو المستعان

صبحدم آمد بگلشن چون نسیم دلکشا
نوجوانان چمن گفتند یکسر مرحبا
(وکلہ)
از پئے خدمت بپا استاد سرو و قمریٰ
کرد شمشاد از نیاز آداب تعظیم ادا

سبزۂ نورُستہ سر برداشت از بالینِ جوِ آب

خاست از جائے خود و زد بوسہ اش بر دست و پا

بوئے خوش آوردہ نسرینش برائے پیشکش

نسترن کردہ شمیمش نذر با صد التجا

زر بکف آمد ز گل بہرِ نثارِ او بہار

گوہر افشان شد ببالایش سحاب از قطرہا

غنچہ را گشتہ تبسّم زیرِ لب از خرّمی

غمزہ زن گردید چشمِ نرگسِ شیرین ادا

شانہ زد سنبل بگیسو لالہ گلگونہ برُو

گُل بجسمِ نازنین آراستہ رنگین قبا

قطعه

بسکه یُمنِ مقدمِ آن بادِ عیسیٰ دم نمود
برگ و بار و شاخ و گلبن را حیاتِ نو عطا
سوسنِ شیوه بیان با ده زبان وصفش سرود
در ثنا و مدحِ او صد برگ دفتر کرد وا
زمزمه سر کرد قمری زد چکاوک بانگِ شوق
نغمهٔ دلکش کشیده عندلیبِ خوش نوا
شد ترنّم زن که هان دریاب هنگامِ نشاط
شادمان شو هین که از گلچینِ ایام رضا

گرم کن هنگامهٔ شادی و بنواز ارغنون
کوک کن سازِ طرب را ساز دِه آهنگ ها
باعثِ این شادمانیها اگر پرسی زِ من
تا شود بُرهانِ ملّی بر ثبوتِ مدّعا
گوش دار و پنبهٔ غفلت برآر از گوشِ هوش
آمده است این پیغامبرِ جان فزا مژده بما
یعنی انجم از مسرّت انجمن آراستند
زهره گردیده است رقّاصه و مه بربط سرا
شد عطارد نے نواز و دائره زن آفتاب
اهتمامش میکند برجیسِ فرخنده لقا

هاتفی مامور گردیده ز سوئے قدسیان

تا بزودی افگند آوازه در ارض و سما

کز برائے خاص و عام است این نوید خرمی

شد شهنشه زاده مهمان والیِ پٹیاله را

آنکه باشد بکرمی سالِ قدوم عالیش

آمدِ ذیشان شہنشہ زادهٔ با مجد و علا

سمت ۱۹۴۶ ب

ہم بود سالِ مسیحیؐ کرم فرمائیش

از پرنس البرٹ وکٹر مقدمِ الطافها

سنه ۱۸۹۰

آنکه هست آینده شاهنشاه را پور مهین

وارثِ تاج و نگین و والیِ تخت و لوا

اعنی آنین ولیعہد پرنس آف ویلز آنکہ

آمدہ البرٹ اڈورڈ اسم سامیش از سما

آنکہ میباشد شہنشاہ زمان را لخت دل

قرۃ العین جناب امپریس آف انڈیا

آنجنابے کو بود ہندوستان را قیصرہ

تختگاہش لندن و نامش کوئن وکٹوریا

آنکہ از عدل و سخا و رحمت و لطف و کرم

رشک ہر اقلیم عالم ساخت این اقلیم را

مژدہ اے پٹیالہ کز الطاف خاص خسروش

والی فرمانروایت یافتہ اعزاز ہا

واسطے ذکرِ مطلعِ ثانی بہیچ حاضرش
میکنم آغاز اینک از سرِ صدق و صفا

مطلع ثانی

ایکہ ذاتت زینتِ دوران بفضلِ کبریا
مسند و تختِ شہی حقا کہ مے زیبد ترا
خسروِ عالی جنابی و شہِ والا نصاب
غیرتِ کسریٰ نے عدل و رشکِ حاتم در سخا
رستمی ہنگامِ رزم و کیقبادی وقتِ بزم
ہستی اے دارا حشم اسکندرِ گیتی کشا

برنیاید تا ابد از موجہ اش ہرگز برون

گر کند در بحرِ علمت خود ارسطو ہم شنا

ایکہ روئے انورت رشکِ مہ و مہرِ منیر

سایۂ چترِ ہمایون رو کشِ ظلِ ہما

صورتِ جان در بدن محسوس باید بے گمان

گر کند اعمیِ فطری گردِ راہت توتیا

گرگ از قہرت نہ تنہا گلہ بانی پیشہ کرد

شیر ہم در عہدِ مہرت پرورد بزغالہ را

بید لرزا مژدہ کرنیم سیاستہائے تو

غمزہ را زنجیر در پا کرد زلفِ دلربا

هیبتت در لشکر اعدا تزلزل افگند

از زره پارچه گر مرکب جهانی در وغا

پیش حشمت سایه پنهان چون نباشد آشکار

شد ضمیر انورت آیینهٔ گیتی نما

نیست در عهد تو کس را احتیاج سیم و زر

زانکه خاک زیر پایت بهتر است از کیمیا

قطعه

گر بقصد لشکر دشمن گهی آری رحیل

ور بعزم ملک اعدا گاه برداری لوا

دولت و اقبال باشد همرکاب عسکرت

جاه و فر از پشت پایه فتح و نصرت اقتفا

روکشِ صد آفتابی غیرتِ صد ماهتاب

نورِ سیمای تو بر دعویِ من آمد گوا

بر علوِ قدرِ تو می نازم ای فیجاه شاه

بهرِ تسلیمت فلک خم گشته از پشتِ دوتا

با کمالِ فخر طوفِ بارگاهت میکند

دائما شمس و قمر روز و شب و صبح و مسا

پس تمیمن بگذار این بلاد و بیابا هوشدا

توسنِ طبعِ تو بیتاز در میدانِ سما

باعثِ تصدیعِ ممدوحست تطویلِ سخن
حرفِ این مدح و ثنا را مختصر کن بر دعا

قطعۂ مقطع

تا بود سطحِ زمین و بر زمین سقفِ فلک
بر فلک خورشید و تا خورشید را باشد ضیا
از ضیائے او بود تا ہفت کشور بہرہ ور
تا بود در ہفت کشور پنجابِ ما
راج اندر سنگھ در پنجاب بادا ذی ہنر
بر تمامی راجگان اسپے پادشاہان پادشا

با د مسعود و همایونش بصد جاه و حشم

مقدم لطف شہنشہ زادۂ فرخ لقا

قوت بازوے والایش کنور بیر سنگه

تا قیام ماه و روز و شب بمانند سالها

این مه و مهر ریاست بر سپهر عز و شان

همچنان باشند تابان و درخشان دائما

آمین ثم آمین یا رب العالمین

معروضه دعاگوی قدیم دولت ابد قرین سید محمد محسن متخلص بہ متین

المعروض ۷ - فروری ۱۸۹۰ء

مطابق ۲۷ - ماگه سمبت ۱۹۴۶ بکرمی

Date	No.	Date	No.